

3. Serbske barby.

(Hłós: Naše Serbstwo z procha — cf. čo. 2.)

1. Bratřa, dajće město spěwej, sława barbje wyskajće, módrej, čerwjenej a bělej, kajkuž Serbstwo lubuje; :: twjerdžizna njobjeska sama k njej so póznawa. ::

2. Firmament so módri krasny w fijałkowej módrini, jeho barba njewuhasny přečelow slub poswjeći; :: přečelstwo, bratrowstwo w našej barbje hordži so. ::

3. Młody dzeń, hdyž ranje swita z rózowatej kročelu, z našej barbu zemju wita z lubosću we wobliču; :: lubosća wuznawa naša barba čerwjena. ::

4. Bělu drastu njewinosće jasny dzeń so wobleka, z bělych liljow khwalba rosće twojej barbje, Łužica! :: Njewina wuzwola twoju barbu, Łužica! ::

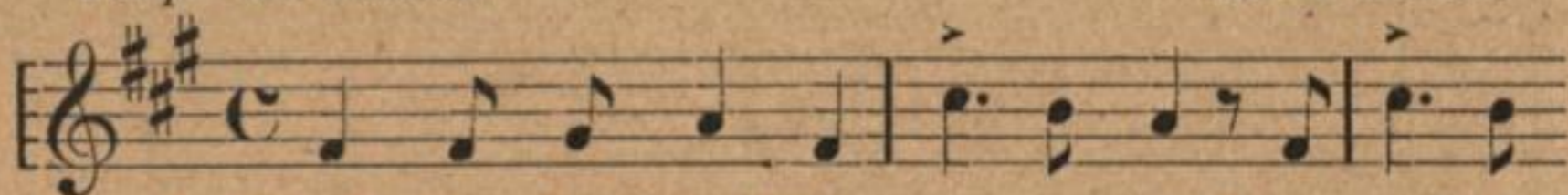
5. Módra, čerwjena a běla, haj, to krasna barba je; komuž wutroba so zhrěla za čuća je wótčinske: :: zawyskaj, zaklinkaj, sława serbskej barbje praj! ::

H. Z.

4. Traće Serbowstwa.

Tempo die marcia.

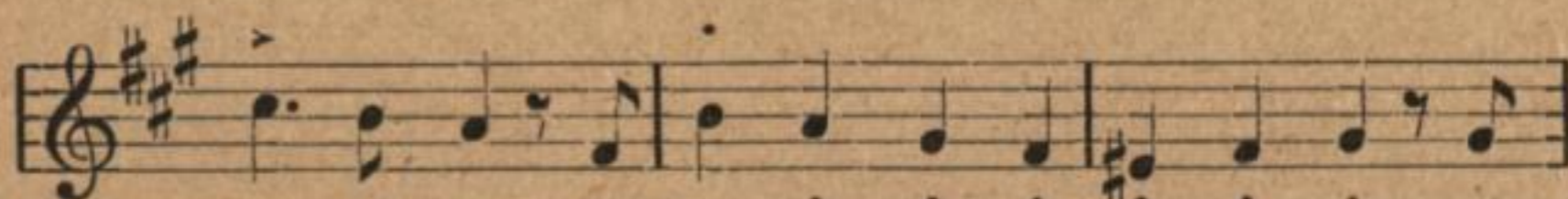
K. A. Kocor.

1. Trać dyr-bi Serbstwo, za-wo-stać a serbska

khor-hoj zma-ho-wać, kaž doł-ho z drjewom

ze-le-ne te ho-ry ste-ja lu-ži-ske, te

1*